

Porcijunkulski oprost

od podneva 1. kolovoza do ponoći 2. kolovoza

Kako je sv. Franjo dobio „porcijunkulski oprost“

Jedne noći godine Gospodnje 1216., Franjo bijaše uronjen u molitvu i promatranje u crkvi Porcijunkule kraj Asiza, kad, iznenada obasja crkvicu presjajna svjetlost i Franjo opazi iznad oltara Krista zaodjevenog u svjetlost a s desne mu njegovu Presvetu Majku okružene mnoštvom anđela. Franjo se u šutnji pokloni svom Gospodinu licem do zemlje.

Upitaše ga tada što bi želio za spasenje duša. Franjin odgovor bijaše neposredan: O presvete Gospodine, iako sam bijednik i grešnik, molim te, udijeli velikodušno svim posjetiteljima ove crkve koji se pokaju i ispovjedu potpuni oprost svih grijeha.

Mnogo tražiš, brate Franjo - odgovori mu Gospodin - ali zaslužuješ velike stvari pa ćeš ih i imati. Prihvaćam tvoju molbu, ali pod uvjetom da ovaj oprost u moje ime tražiš od moga Namjesnika na zemlji.

Franjo se odmah pojavi pred Vrhovnim svećenikom Honorijem III koji se onih dana nalazio u Peruđi i s priprostošću mu ispriповjedi viđenje. Papa ga pažljivo sasluša i nakon poneke poteškoće dade svoje odobrenje. Nato ga upita: Koliko godina oprosta tražiš? Sv. Franjo prihvativši odgovori: Sveti Oče, ja ne tražim godine, nego duše.

I sretan se uputi k vratima, ali vrhovni ga svećenik pozva: Ne želiš nijedan dokument? A Franjo odvrati: Sveti Oče, vaša riječ mi je dovoljna. Ako je ovaj oprost Božje djelo, on će se pobrinuti da ga objavi. Ne želim ikakav dokument; list neka bude Presveta Djevica Marija, Krist bilježnik, a anđeli svjedoci. I koji dan kasnije, zajedno s umbrijskim biskupima i okupljenim narodom, reče kroz suze: Braćo moja, sve vas želim poslati u Raj!

Franjevački izvori

O OPROSTIMA

OPROST je otpuštanje pred Bogom vremenite kazne za grijeh, koji su već oprošteni (u sakramentalnoj ispovijedi). Za dobivanje oprosta s jedne strane se traži ispunjenje propisanog djela, a s druge strane, traži se da vjernik bude pravo raspoložen, tj. da ljubi Boga, mrzi grijeh, te da se uzda u zasluge Kristove i vjeruje u veliku pomoć koja mu dolazi od zajedništva svetih.

Da bi shvatili nauk o oprostima, treba imati u vidu da grijeh *ima dvostruku posljedicu*. Teški grijeh nas lišava zajedništva s Bogom čineći nas time nesposobnima da postignemo vječni život; to se lišavanje zove „vječna kazna“ za grijeh. S druge strane svaki grijeh, pa i laki, povlači sa sobom nezdravu privrženost uz stvorenja, koju treba čistiti bilo na ovoj zemlji bilo poslije smrti u stanju zvanom čistilištem. To čišćenje oslobađa od takozvane „vremenite kazne“ za grijeh. Ove kazne ne smiju se shvaćati kao vrsta Božje osvete, već kao posljedice same naravi grijeha. Sakramentalna ispovijed ili savršeno pokajanje daju oprostjenje od vječne kazne za grijeh. Vremenite kazne ipak ostaju. Strpljivo podnoseći patnje i svakovrsna iskušenja kršćanin treba da ove vremenite kazne za grijeh nastoji primiti kao milost; treba se truditi da djelima milosrđa i ljubavi, te molitvom i raznim pokorničkim činima potpuno odloži „starog čovjeka“ i obuče „novog čovjeka“.

Kršćanin koji nastoji oko svoga posvećenja, nije sam. Crkva ispovijeda vjeru u općinstvo svetih. To je duboka duhovna povezanost slavne Crkve u nebu, trpeće Crkve u čistilištu, te putujuće Crkve ovdje na zemlji. U općinstvu svetih postoji trajna veza ljubavi i obilata razmjena duhovnih dobara. U toj čudesnoj razmjeni svetost jednoga koristi drugima. Ta duhovna dobra nazivamo također *riznicom Crkve*. Tu spada neizmjerena i neiscrpna vrijednost koju imaju zasluge i zadovoljštine Krista našega Gospodina, prinesene za ljudski rod da bude oslobođen od grijeha i uđe u zajedništvo s Ocem. Jednako tako toj riznici pripada i vrijednost koju kod Boga imaju molitve i dobra djela blažene Djevice Marije i svih svetaca.

Crkva koja je od Krista Gospodina dobila vlast vezivanja i odrešivanja, koristeći tu vlast, vjerniku otvara riznicu zasluga Krista i svetaca da od Boga Oca dobije otpuštenje vremenitih kazni za grijeh. Oproste treba shvatiti kao veliko duhovno blago koje nam Crkva daje na

raspolaganje i koji nam uvelike pomažu na putu kršćanskog posvećenja. Iskustvo potpunog oprosta može se gledati tako da između pojedine duše i njezina Spasitelja nema više nikakve sjene.

Budući da su vjerni mrtvi koji su u čistilištu također članovi općinstva svetih, možemo im pomoći stječući za njih oproste, da bi tako bili olakšani od vremenitih kazni za grijeh.

Oprost je djelomičan ili potpun, a može se namijeniti za sebe ili za jednog pokojnika kao molitva (ne može se namijeniti za drugu živu osobu). Tko dobije potpuni oprost, Crkva mu je iz svoje duhovne riznice namijenila toliko duhovnih zasluga i zadovoljštine, koliko je potrebno da se zadovolji potpuno za sve ono što smo mi bili dužni do sada zadovoljiti za svoje grijeha bilo ovdje bilo u čistilištu. Potpuni oprost može se primiti samo jednom na dan (osim na času smrti, kada ga možemo primiti još jednom).

UVJETI PORCIJUNKULSKOG OPROSTA

- pohod franjevačke ili župne crkve (od podneva 1. kolovoza do ponoći 2. kolovoza),
- molitva *Očenaša* i *Vjervanija*,
- ispovijed,
- pričest,
- molitva na nakanu svetog Oca (npr. *Očenaš* i *Zdravomarijo*),
- isključiti svaku svojevolsjnu vezanost uz bilo koji, pa i laki grijeh.

Ispovijest vjere Hrvata katolika

Čvrsto vjerujem u Boga Oca i Sina i Duha Svetoga.

Životom želim potvrditi svoj krsni savez s Bogom

i tako obnoviti sveti pradjedovski zavjet

vjere u Isusa Krista i vjernosti Katoličkoj Crkvi.

Svoju odluku polažem u Bezgrešno Srce

Presvete Bogorodice Marije.

Najvjernija odvjetnice, na braniku stoj,

čuvaj našu svetu vjeru i hrvatski dom.

Amen.

Riječ Petrova nasljednika

„Samo put praštanja može istinski obnoviti Crkvu i svijet. Ovdje u

Porcijunkuli sve nam govori o praštanju. Kako nam je velik dar

Gospodin dao poučavajući nas da praštamo i tako budemo u

doticaju s Očevim milosrđem. (...) Danas svijetu ponuditi

svjedočanstvo milosrđa zadatak je od kojeg nitko od nas nije

isključen. Svijet je potreban praštanja. Previše je ljudi zatočeno u

srdžbi i mržnji, jer ne mogu praštati. Oni uništavaju svoje živote i

živote onih oko njih umjesto da pronađu radost vedrine i mira.

Zamolimo sv. Franju da nas zagovara, kako bismo uvijek mogli biti

skromni znak praštanja i putovi milosrđa.“

Franciscus

Porcijunkula (Asiz), 4. kolovoza 2016. godine